

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565)

เทศบาลตำบลห้วยวังทอง
อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 และ 3) พ.ศ. 2561 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายและกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ประกอบด้วยกระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่องการชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทบทวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้อง ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาคที่ต้องมีระยะเวลา 5 ปี ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีระยะเวลา 4 ปี (พ.ศ.2561-2564) มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาระดับต่างๆที่กล่าวถึง สามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน ซึ่งอาศัยอำนาจตามข้อ 5 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เทศบาลตำบลห้วยวังทอง จึงได้ดำเนินการทบทวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารจะดำเนินการให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ของเทศบาลตำบลห้วยวังทองฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

เทศบาลตำบลห้วยวังทอง

มิถุนายน 2562

อนุมัติ

(นายนิวิวัฒน์ อ่อนอินทร์)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีตำบลห้วยวังทอง

* ประกาศใช้ เมื่อวันที่ 14 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	1 - 16
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	17 - 38
2.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	39 - 41
2.3 การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	42 - 59
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	60
3.2 บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	61 - 135
ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล	
4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	136 - 137
4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการ	137 - 138
4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	138 - 145
4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	146 - 147

ภาคผนวก

เนื้อที่ เทศบาลตำบลห้วยวังทอง มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 13.2 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 8,254 ไร่
อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลวังยาง และตำบลไร่รถ
ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลบ้านโพธิ์, ตำบลสนามชัยและตำบลพิหารแดง
ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลดอนมะสังข์
ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลบ้านโพธิ์

จำนวนหมู่บ้าน 3 หมู่ (ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลห้วยวังทอง)

จำนวนหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยวังทอง มี 3 หมู่บ้าน ได้แก่

- 😊 หมู่ที่ 2 บ้านห้วยหมาก
- 😊 หมู่ที่ 4 บ้านวังกุ่ม
- 😊 หมู่ที่ 5 บ้านนาทอง

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตรกรรมเป็นที่ราบลุ่ม บางส่วนเป็นที่ดอน ดินเป็นดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะสมแก่การทำนาปลูกข้าว ทำไร่ ทำสวน ซึ่งถือเป็นอาชีพหลักของราษฎรในพื้นที่ มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่านคือแม่น้ำท่าจีน มีคลองส่งน้ำชลประทาน

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศอยู่ในเขตร้อนแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดูกาล โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แบ่งออกเป็น 3 ฤดูกาล

1. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนพฤษภาคม มีอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน อุณหภูมิ 30 - 40 องศาเซลเซียส
2. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน - เดือนกันยายน อยู่ในช่วงอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
3. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม - เดือนมกราคม อยู่ในช่วงอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศแห้งแล้งและหนาวเย็น อุณหภูมิ 15 - 25 องศาเซลเซียส

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายและ ดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะสมแก่การทำนาปลูกข้าว ทำไร่ ทำสวน เหมาะในการปลูกพืชแต่ละชนิดแตกต่างกันออกไป ได้แก่ นาข้าว พืชสวน ในการทำเกษตรในพื้นที่

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

ประชาชนในเขตเทศบาล ใช้น้ำประปาจากประปาหมู่บ้าน จำนวน 5 แห่ง และการประปาส่วนภูมิภาค ในส่วนของ สำนักงานเทศบาล ในการอุปโภคและบริโภค ภาพรวมมีน้ำประปาใช้ครบทุกครัวเรือน และด้านการเกษตรร่วมกับน้ำจากบ่อบาดาล และแหล่งน้ำต่างๆ ในพื้นที่สรุปได้ ดังนี้

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ประปาหมู่บ้าน รวม	จำนวน	5 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 2	จำนวน	2 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 5	จำนวน	2 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 4	จำนวน	1 แห่ง

บ่อน้ำตื้น	จำนวน	1 แห่ง
คลองชลประทาน	จำนวน	5 แห่ง
- คลองส่งน้ำชลประทานปากคลองตานเสี้ยน หมู่ที่ 2		
- คลองส่งน้ำชลประทานหนองจิก วังพลับ หมู่ที่ 4		
- คลองส่งน้ำหัวอูด หมู่ที่ 5		
- คลองทิ้งน้ำ คลองสำโหรก หมู่ที่ 2		
- คลองทิ้งน้ำหัวอูด หมู่ที่ 5		
บ่อบาดาลสาธารณะ	จำนวน	4 แห่ง

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตเทศบาลไม่มีพื้นที่ป่าไม้ แต่มีต้นไม้มากมายที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ไม้สวน ไม้ผลัดใบ ไม้ประดับต่างๆ ในเขตชุมชน ฯลฯ

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

เดิมเป็น อบต.โพธิ์พระยา และได้ยกฐานะมาเป็นเทศบาลตำบลห้วยวังทอง เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2552 เขตการปกครองประกอบด้วย 3 หมู่บ้าน (ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลห้วยวังทอง)

ได้แก่	หมู่ที่ 2	บ้านห้วยหมาก
	หมู่ที่ 4	บ้านวังกุ่ม
	หมู่ที่ 5	บ้านนาทอง
จำนวนชุมชน	8	ชุมชน

จำนวนชุมชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยวังทอง มีจำนวน 8 ชุมชน ได้แก่

ชุมชนที่ 1	ชุมชนดอนสำโรงร่วมใจวังกุ่ม	}	พื้นที่หมู่ที่ 4
ชุมชนที่ 2	ชุมชนวังกุ่มพัฒนา		
ชุมชนที่ 3	ชุมชนเลียงเมืองหนองจิก ดอนแค		
ชุมชนที่ 4	ชุมชนบ้านต่าปุ้เกิดร่วมใจ	}	พื้นที่หมู่ที่ 2
ชุมชนที่ 5	ชุมชนประชาร่วมใจ		
ชุมชนที่ 6	ชุมชนตาห้วยหมากร่วมใจ		
ชุมชนที่ 7	ชุมชนบ้านนาทอง	}	พื้นที่หมู่ที่ 5
ชุมชนที่ 8	ชุมชนบ้านโพธิ์นางโอม		

2.2 การเลือกตั้ง

ข้อมูลการเลือกตั้งท้องถิ่น

เทศบาลได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลห้วยวังทอง และ สมาชิกสภาเทศบาล ตำบลห้วยวังทอง ออกเป็น 2 เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ 1 ประกอบด้วย พื้นที่หมู่ที่ 4 บ้านวังกุ่ม

เขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบไปด้วย พื้นที่หมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 5

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2553)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 2,391 คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2553)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 2,088 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 2,391 คน คิดเป็นร้อยละ 87.33

สรุปผลการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งโดยละเอียด (ข้อมูลเมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2553) ดังนี้

การเลือกตั้งนายกเทศมนตรี

-	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน	2,391	คน
-	ผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้ง	2,088	คน
-	ผู้มาใช้สิทธิ	2,088	คน
-	จำนวนบัตรดี	1,854	บัตร
-	จำนวนบัตรเสีย	219	บัตร
-	จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	15	บัตร

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เขต 1

-	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน	892	คน
-	ผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้ง	778	คน
-	ผู้มาใช้สิทธิ	778	คน
-	จำนวนบัตรดี	749	บัตร
-	จำนวนบัตรเสีย	25	บัตร
-	จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	4	บัตร

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเขต 2

-	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน	1,498	คน
-	ผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้ง	1,310	คน
-	ผู้มาใช้สิทธิ	1,310	คน
-	จำนวนบัตรดี	1,232	บัตร
-	จำนวนบัตรเสีย	66	บัตร
-	จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	12	บัตร

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อมูลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ณ วันที่ 24 มีนาคม 2562

พื้นที่เทศบาลตำบลห้วยวังทอง แบ่งออกเป็น 5 หน่วยเลือกตั้งดังนี้

หน่วยเลือกตั้งที่ 1 สถานที่เลือกตั้ง ณ อาคารศาลาตาปู่เกิด หมู่ที่ 2

หน่วยเลือกตั้งที่ 2 สถานที่เลือกตั้ง ณ เต็นท์บ้านเย็นศิระ หมู่ที่ 2

หน่วยเลือกตั้งที่ 3 สถานที่เลือกตั้ง ณ โรงอาหารโรงเรียนวัดวังกุ่ม (ทิศตะวันออก) หมู่ที่ 4

หน่วยเลือกตั้งที่ 4 สถานที่เลือกตั้ง ณ โรงอาหารโรงเรียนวัดวังกุ่ม (ทิศตะวันตก) หมู่ที่ 4

หน่วยเลือกตั้งที่ 5 สถานที่เลือกตั้ง ณ เต็นท์บ้านนาทอง หมู่ที่ 5

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562) - จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 2,582 คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 1,979 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 2,582 คน คิดเป็นร้อยละ 76.64

สรุปผลการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งโดยละเอียด
(ข้อมูลเมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562) ดังนี้

ข้อมูลการใช้สิทธิเลือกตั้ง	หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	รวม ทุกหน่วย
1. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง						
1.1 ผู้มีสิทธิ	518	497	457	495	615	2,582
1.2 ผู้มีสิทธิที่มาแสดงตน	397	364	367	388	463	1,979
2. จำนวนบัตรเลือกตั้ง						
2.1 บัตรที่ได้รับจัดสรร	520	500	460	500	620	2,600
2.2 บัตรที่ใช้	397	364	367	388	463	1,979
2.2.1 บัตรดี	379	344	335	368	428	1,854
2.2.2 บัตรเสีย	10	16	24	15	27	92
2.2.1 บัตรไม่เลือกผู้ใด	8	4	8	5	8	33

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จากข้อมูลและสถิติประชากรตามทะเบียนราษฎร ณ เดือน เมษายน 2562 เทศบาลตำบลห้วยวังทอง มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น ทั้งสิ้น 3,292 คน แยกเป็นชาย 1,513 คน หญิง 1,779 คน ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 249 คน / ตารางกิโลเมตร

ตารางแสดงข้อมูลเปรียบเทียบจำนวนประชากรของเทศบาลตำบลห้วยวังทอง

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน (หลัง)	จำนวนประชากร		
		ชาย	หญิง	รวม
ปี 2560				
บ้านห้วยหมาก หมู่ที่ 2	410	557	733	1,290
บ้านวังกุ่ม หมู่ที่ 4	362	585	658	1,243
บ้านนาทอง หมู่ที่ 5	235	382	391	773
รวม	1,007	1,524	1,782	3,306
ปี 2561				
บ้านห้วยหมาก หมู่ที่ 2	419	553	730	1,283
บ้านวังกุ่ม หมู่ที่ 4	366	589	656	1,245
บ้านนาทอง หมู่ที่ 5	235	375	391	766
รวม	1,020	1,517	1,777	3,294
ปี 2562				
บ้านห้วยหมาก หมู่ที่ 2	428	555	736	1,291
บ้านวังกุ่ม หมู่ที่ 4	368	585	652	1,237
บ้านนาทอง หมู่ที่ 5	236	373	391	764
รวม	1,032	1,513	1,779	3,292

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุประชากร	ชาย	หญิง	รวม
ปี 2560			
น้อยกว่า 1 - 5 ปี	123	107	230
6 - 10 ปี	94	111	205
11 - 15 ปี	97	109	206
16 - 25 ปี	198	222	420
26 - 40 ปี	326	360	686
41 - 59 ปี	448	524	972
60 ปีขึ้นไป	238	348	586
รวม	1,524	1,781	3,306
ปี 2561			
น้อยกว่า 1 - 5 ปี	119	102	221
6 - 10 ปี	100	114	214
11 - 15 ปี	93	110	203
16 - 25 ปี	195	222	417
26 - 40 ปี	322	351	673
41 - 59 ปี	441	521	962
60 ปีขึ้นไป	247	357	604
รวม	1,517	1,777	3,294
ปี 2562			
น้อยกว่า 1 - 5 ปี	114	98	212
6 - 10 ปี	105	117	222
11 - 15 ปี	89	111	200
16 - 25 ปี	192	223	415
26 - 40 ปี	318	350	668
41 - 59 ปี	442	518	960
60 ปีขึ้นไป	253	362	615
รวม	1,513	1,779	3,292

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

ในเขตเทศบาลตำบลห้วยวังทอง มีโรงเรียนประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดวังกุ่ม และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียน วัดวังกุ่ม สังกัดเทศบาลตำบลห้วยวังทอง จำนวน 1 แห่ง และครู ของศพด.ร.วัดวังกุ่ม จำนวน 3 คน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานปี 2562 พบว่า ประชากรอายุ ร้อยละ 99.84 อ่านออกเขียนได้ ส่วนมากได้ เรียนจบการศึกษาภาคบังคับ ด้านการศึกษาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ มีเพียงช่วงอายุ อายุ 15-59 ปี ร้อยละ 0.16 ที่ไม่ได้เรียนการศึกษาภาคบังคับหรือไม่จบการศึกษา อ่านไม่ออกเขียน ไม่ได้

ทางเทศบาลตำบลห้วยวังทอง ได้สนับสนุนกิจกรรมด้านการส่งเสริมด้านการศึกษา การจัดการศึกษาในระดับ ก่อนวัยเรียนโดยมุ่งพัฒนาความพร้อมให้กับเด็กก่อนวัยเรียน ได้รับการพัฒนาเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยขอรับการสนับสนุนดำเนินการก่อสร้างอาคารศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก ให้มีมาตรฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน รวมถึงการปรับปรุงสถานที่การเรียนการสอนใน ปัจจุบันที่ใช้สถานที่ของโรงเรียนวัดวังกุ่มในการดำเนินการให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความปลอดภัยกับเด็กเล็ก รวมทั้งการบริการจัดการศึกษาด้านต่างๆ ได้แก่ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ครุภัณฑ์ ส่งเสริมให้เด็กก่อน วัยเรียนในพื้นที่ได้มีโอกาสเข้าเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้อย่างทั่วถึงโดยไม่มีภาระเรื่องค่าใช้จ่าย ด้านอาหารเสริม นม อาหารกลางวัน และพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้รับการอบรม และศึกษาเพิ่มเติมอย่าง ต่อเนื่อง ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้ได้มาตรฐานการจัดการศึกษา ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ได้มีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาของศูนย์ การจัดการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยโดยให้เด็กเยาวชนและประชาชน ให้ได้รับการศึกษาพัฒนาทักษะและความรู้อย่างต่อเนื่องทั่วถึงตามความต้องการ

ข้อมูลเด็กนักเรียนก่อนวัยเรียน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดวังกุ่ม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560-2562
สังกัดเทศบาลตำบลห้วยวังทอง

ปีการศึกษา จำนวนเด็ก	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม
ปีการศึกษา 2560	25	19	44
ปีการศึกษา 2561	23	20	43
ปีการศึกษา 2562	14	18	32

ข้อมูลเด็กนักเรียนแต่ละระดับชั้น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560-2562
โรงเรียนวัดวังกุ่ม หมู่ที่ 4 ต.โพธิ์พระยา อ.เมืองสุพรรณบุรี

ปีการศึกษา จำนวนเด็ก (แยกตามระดับชั้น)	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม
ปีการศึกษา 2560			
ระดับอนุบาล 2	9	12	21
ระดับอนุบาล 3	14	15	29
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 1	10	9	19
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 2	7	14	21
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 3	11	12	23
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 4	12	16	28

ปีการศึกษา จำนวนเด็ก (แยกตามระดับชั้น)	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม
ปีการศึกษา 2560			
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 5	12	14	26
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 6	13	22	35
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1	25	28	53
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 2	22	16	38
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3	22	16	38
รวม	157	174	331
ปีการศึกษา 2561			
ระดับอนุบาล 2	17	5	22
ระดับอนุบาล 3	11	12	23
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 1	14	14	28
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 2	11	10	21
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 3	8	13	21
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 4	10	13	23
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 5	11	14	25
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 6	11	14	25
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1	20	19	39
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 2	21	30	51
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3	21	18	39
รวม	155	162	317
ปีการศึกษา 2562			
ระดับอนุบาล 2	16	16	32
ระดับอนุบาล 3	15	6	21
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 1	14	10	24
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 2	16	14	30
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 3	11	10	21
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 4	8	13	21
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 5	11	12	23
ระดับประถมศึกษา ปีที่ 6	11	15	26
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1	26	12	38
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 2	18	21	39
ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3	20	31	51
รวม	166	160	326

4.2 สาธารณสุข

หน่วยงานด้านสาธารณสุข ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล - ไม่มี -

แต่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจาก รพ.สต.โพธิ์พระยา ในการดำเนินโครงการ ร่วมด้วยการบริหารจัดการของกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่น (สปสข.เทศบาลห้วยวังทอง) ในการดำเนินโครงการด้านอนามัย สิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขในพื้นที่ จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชนมีทั้งโรคติดต่อและไม่ติดต่อ ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคไข้เลือดออก มือเท้าปากในเด็ก และโรคอื่นๆ ซึ่งทางเทศบาลและหน่วยงานสาธารณสุข ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ประชาชนบางส่วนก็ยังออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอและไม่ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างต่อเนื่องเพื่อคัดกรองและความเสี่ยงต่างๆของสุขภาพร่างกาย ปัญหาเหล่านี้เทศบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไขโดยร่วมมือกับ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโพธิ์พระยา ในการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่

4.3 อาชญากรรม

ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ที่เกิดขึ้น จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน 2562 พบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เทศบาลได้มีการเข้าไปแก้ไขปัญหาลงและสามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน คือการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก การติดตั้งกระจกนูนโค้งในจุดเสี่ยงของชุมชน รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัดจุดบริการในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบจะเกิดจากการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น และการรวมตัวชกมวยในการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนท้องถนนในยามวิกาล เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบความเสียหาย และโทษที่ได้รับ ผ่านการขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร.ชุมชน เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่ก็ยังเป็นปัญหาที่ยังแก้ไขให้หมดไปค่อนข้างยาก ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย

4.4 ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของเทศบาล พบว่าในเขตเทศบาลมีผู้ที่ติดยาเสพติดเป็นส่วนน้อย เป็นยาเสพติดประเภทไม่ร้ายแรง เช่น สุรา บุหรี่ แต่ก็มีประเภทร้ายแรง เช่น ยาบ้า กัญชา เป็นส่วนน้อยซึ่งทางจังหวัดสุพรรณบุรีและหน่วยงานของตำรวจ ได้มีการปราบปรามและป้องกันในพื้นที่ ยังไม่พบผู้ค้า หน่วยงานของเทศบาลก็มีการดำเนินการที่ช่วยสอดส่องดูแล แก้ไขปัญหาของเทศบาลสามารถทำได้ตามอำนาจหน้าที่ เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การเฝ้าระวัง การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ นอกจากนี้ได้มีการส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาตลอด รวมทั้งการบำบัดฟื้นฟู ผู้ติดยาเสพติดด้วย

4.5 การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ตามนโยบายของรัฐบาล และแนวทางการส่งเสริมด้านสังคมสงเคราะห์ในพื้นที่ ดังนี้

1. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
2. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
3. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
4. ประสานกับทางพัฒนาสังคมในการ ช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาส

ไว้ที่พึ่ง ผู้พิการในเขตพื้นที่ ในการจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อยังชีพต่างๆ

5. การจัดตั้งโครงการบ้านท้องถิ่นเพื่อผู้ยากไร้ ก่อสร้าง/ปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน
6. โครงการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยคนพิการ การให้ความรู้ ความเข้าใจตามแผนการจัดบริการให้ความรู้สิทธิคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ในการดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการเทศบาลตำบลห้วยวังทอง และกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลห้วยวังทอง

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมและการขนส่งระหว่างตำบล อาศัยทางคมนาคมทางบก โดยรถยนต์ประจำทาง เมลล์ขาว อำเภอเมืองฯ - โพธิ์พระยา และเส้นทางสายสุพรรณบุรี- อ่างทอง (ป่าจิว) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3195 สำหรับด้านการจราจร ถนนหนทางในเขตเทศบาล เป็นถนนภายในหมู่บ้าน ทั้งถนนลงหินคลุก ลูกกรัง ถนนคอนกรีต และถนนลาดยาง ดังนี้

ถนน

ถนนลูกกรัง	จำนวน	1	สาย
ถนนหินคลุก	จำนวน	65	สาย
ถนนลาดยาง	จำนวน	1	สาย
ถนนคอนกรีต	จำนวน	18	สาย

สะพาน

สะพานคอนกรีต	จำนวน	4	แห่ง
สะพานไม้	จำนวน	1	แห่ง
สะพานเหล็ก	จำนวน	-	แห่ง

5.2 การไฟฟ้า

ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ตามถนนและซอยต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาล ได้จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะเพื่อประชาชน โดยประสานงานสนับสนุนงบประมาณให้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในการสำรวจและดำเนินการในพื้นที่ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด และมีงบประมาณจำกัด

5.3 การประปา

การประปาในพื้นที่ มีทั้งประปาส่วนภูมิภาค หมู่ที่ 2 ณ สำนักงานเทศบาลตำบลห้วยวังทอง และการบริหารจัดการน้ำของหมู่บ้าน ประปาหมู่บ้าน จำนวน 5 แห่ง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี แต่จะประสบปัญหาขาดแคลนน้ำช่วงหน้าแล้ง คือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่น เกิดการตกตะกอนของน้ำ

5.4 การโทรคมนาคมอื่นๆ (โทรศัพท์ ไปรษณีย์ หรือการขนส่งต่างๆ)

ปัจจุบัน ไม่มีการโทรคมนาคมในส่วนราชการในพื้นที่ เช่น บริการตู้โทรศัพท์สาธารณะ ที่ทำการไปรษณีย์ หรือสถานขนส่งต่างๆ ส่วนใหญ่มีพื้นที่ใกล้เคียงในการให้บริการ ได้แก่ บริเวณตลาดโพธิ์พระยา และส่วนมากจะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่มีมือถือส่วนบุคคล

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศอำนวยในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยวังทอง จึงประกอบอาชีพทำการเกษตรทั้งที่มีที่ดินทำกินของตนเอง และเช่าพื้นที่ในการทำเกษตรกรรม เช่น ทำนาข้าว นาแห้ว ทำสวนผลไม้ ปลูกผัก ผลผลิตทางเกษตรกรรมที่สำคัญ คือ ข้าว มะม่วง แห้ว ผักสวนครัว เป็นต้น

เกษตรกรที่ทำการเพาะปลูกข้าวเป็นอาชีพหลัก โดยเป็นข้าวนาปี จะเริ่มปลูกตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคมของทุกปี ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่จะปลูกข้าวพันธุ์ กข 41 รองมาได้แก่ พันธุ์ กข 57 และพันธุ์อื่นๆ ได้แก่ พิษณุโลก 2, ปทุมธานี 1 , กข 31 (ปทุมธานี 80) และ กข 49 โดยใช้น้ำจากคลองชลประทานคลองตาลเสี้ยน และจากแหล่งน้ำธรรมชาติ มีผลผลิตข้าวเฉลี่ยไร่ละ 850 กิโลกรัม ส่วนข้าวนาปรัง มีผลผลิตข้าวเฉลี่ยไร่ละ 800 กิโลกรัม

เกษตรกรที่ทำการเพาะปลูกมะม่วง ส่วนใหญ่ร้อยละ 50 นิยมปลูกมะม่วงพันธุ์โชคอนันต์ พันธุ์มันเดือนเก้า พันธุ์น้ำดอกไม้ และเขียวเสวย โดยเกษตรกรจะเริ่มปลูกตั้งแต่เดือน มิถุนายน ถึงเดือนกันยายนของทุกปี เกษตรกรนิยมปลูกมะม่วงแบบยกร่อง ซึ่งให้ผลผลิตแล้วจำนวน 490 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 1,000 กิโลกรัม

เกษตรกรที่ทำการเพาะปลูกแห้วจิน โดยมีการปลูกแห้วจินไม่กี่ครัวเรือน ถ้าเทียบกับปลูกข้าวและมะม่วง โดยการปลูกแห้วจิน จะเริ่มปลูกตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี เป็นพืชวงศ์เดียวกับก เป็นพืชปีเดียว ลำต้นทรงกลม เก็บเกี่ยวได้อายุประมาณ 6-8 เดือน

หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่ปลูกพืช (ไร่)							
		ที่มา	พืชไร่	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	พืชผัก	ไม้ดอก/ ไม้ประดับ	อื่นๆ	รวม
หมู่ที่ 2	102	1,790	30	95	-	2	-	-	1,917
หมู่ที่ 4	145	3,330	-	180	2	4	-	-	3,516
หมู่ที่ 5	76	1,656	10	38	-	-	-	-	1,704
รวม	323	6,776	40	313	2	6	-	-	7,137

6.2 การปศุสัตว์

สำหรับทางด้านปศุสัตว์ เกษตรกรส่วนใหญ่จะเลี้ยงไว้เพื่อการบริโภคภายในครัวเรือนและจำหน่าย เพื่อเป็นรายได้เสริมของครอบครัว ได้แก่ ไก่ เป็ด วัวเนื้อ เป็นต้น

6.3 การบริการ การพาณิชย์ และกลุ่มอาชีพ

ด้านพาณิชย์กรรม ประชาชนจะมีอาชีพค้าขายสินค้าอุปโภค บริโภค บ้างเล็กน้อย

หน่วยบริการและธุรกิจในเขตเทศบาล

- ร้านอาหาร	จำนวน	12	แห่ง
- ร้านค้า	จำนวน	15	แห่ง
- ปั๊มน้ำมันขนาดเล็ก	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านขายข้าวเปลือก	จำนวน	2	แห่ง
- อู่ซ่อมรถ	จำนวน	4	แห่ง
- โรงงานผลิตอิฐบล็อก	จำนวน	2	แห่ง
- ร้านตัดผม,ร้านเสริมสวย	จำนวน	3	แห่ง
- ห้องเช่า	จำนวน	12	แห่ง
- จำหน่ายกิ่งพันธุ์ไม้	จำนวน	1	แห่ง

- อุ้เชื่อมเหล็ก	จำนวน	1	แห่ง
- ลานตากเมล็ดพันธุ์ข้าว	จำนวน	1	แห่ง
- โรงเรือนปศุสัตว์	จำนวน	2	แห่ง
- ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านขายเครื่องตี๋ม	จำนวน	1	แห่ง
- อุ้ซ่อมเครื่องยนต์	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านรับซื้อของเก่า	จำนวน	1	แห่ง
- สถานีบริการแก๊ส	จำนวน	1	แห่ง
- เสาส่งสัญญาณโทรศัพท์	จำนวน	2	แห่ง
- ร้านขายวัสดุเดินป่าและสิ่งพิมพ์	จำนวน	1	แห่ง
- โรงเรือนเพาะพันธุ์ปลา	จำนวน	1	แห่ง
- คลังสินค้า	จำนวน	1	แห่ง

การรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ

กลุ่มเกษตรกร/กลุ่มอาชีพ/กลุ่มสตรี/กองทุน

- กองทุนกลุ่มอาชีพเกษตรกรวิสาหกิจชุมชน หมู่ที่ 2,5 เป็นกลุ่มปุ๋ยที่เกิดจากการทำ PAP
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี มีสมาชิกจำนวน 31 คน กิจกรรมที่ดำเนินการ ได้แก่ บริการด้านเมล็ดพันธุ์ให้แก่สมาชิก มีตลาดอยู่ในชุมชน
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร ได้แก่ กลุ่ม 9101 บ้านโพธิ์พระยา มีสมาชิกจำนวน 15 คน
- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านห้วยหมาก หมู่ที่ 2 มีสมาชิกจำนวน 15 คน
- กลุ่มยุวเกษตรกร จำนวน 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียนวัดวังกุ่ม มีสมาชิกจำนวน 15 คน กิจกรรมที่ดำเนินการ ได้แก่ เลี้ยงไก่ไข่
- กลุ่มใช้น้ำบ้านห้วยหมาก หมู่ที่ 2 เกษตรกรทั้งหมด 32 ราย
- กลุ่มนาแปลงใหญ่บ้านห้วยหมาก หมู่ที่ 2 กิจกรรมการสีข้าว
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านวังกุ่มพัฒนา หมู่ที่ 4 กิจกรรมการเพาะเห็ด การแปรรูปอาหาร
- กลุ่มบ้านนาทองพัฒนา หมู่ที่ 5 กิจกรรมผลิตน้ำยาเอนกประสงค์ เพาะเห็ด
- ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล
- ศูนย์ข้าวชุมชน โรงสีชุมชน ม. 5
- กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี หมู่ที่ 2,4,5
- กลุ่มอาชีพการเกษตร คือกลุ่มข้าว และกลุ่มผลไม้ หมู่ 2,4,5
- กลุ่มสตรีอาสาพัฒนาชุมชน
- กลุ่มออมทรัพย์ หมู่ที่ 2 และ หมู่ที่ 5
- กลุ่มกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หมู่ที่ 2 และ 4

6.4 แรงงาน

สภาพแรงงานและการจ้างงานในพื้นที่และนอกพื้นที่ มีผู้ประกอบการอาชีพรับจ้างทั่วไป ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานจำนวนมาก เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย และพื้นที่การเกษตร และมีการจ้างแรงงานต่างด้าวด้วยแต่นับเป็นส่วนน้อย

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.97 มีวัดในเขตพื้นที่ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ วัดนิเวศน์ปวราราม (วัดวังกุ่ม) และนับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.03

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีและศาสนกิจที่สำคัญ ได้แก่

- ประเพณีตักบาตรในวันขึ้นปีใหม่

- ประเพณีสงกรานต์

- ประเพณีแห่เทียนพรรษา

- ประเพณีลอยกระทง

- ประเพณีการทำบุญวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันออกพรรษา

- ประเพณีการทำบุญวันสำคัญทางรัฐพิธี และราชพิธี เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เป็นต้น

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชาชนในเขตเทศบาลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครัวเรือน การละเล่นดนตรีกองยาว เพลงพื้นบ้านต่างๆ เพลงอีแซว อาหาร ยาสมุนไพร แพทย์พื้นบ้าน ซึ่งในปัจจุบันมักจะไม่ค่อยมีผู้สืบทอดอย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กๆ รุ่นหลังๆ ไม่ค่อยรู้จัก มีแต่การส่งเสริมในระดับโรงเรียนเท่านั้น

แหล่งความรู้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติทั้งในรูปศิลปวัฒนธรรม และภูมิความรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ได้แก่ การทำน้ำหมัก หรือสารสกัดชีวภาพ นำมาใช้กับนาข้าว ไม้ผล ใช้เป็นฮอร์โมน และสารไล่แมลง ช่วยลดต้นทุนการผลิตและรักษาสิ่งแวดล้อม

8. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำการเกษตรและที่อยู่อาศัย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ยังมีคุณภาพที่ดี ไม่ว่าจะเป็นดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อม เพราะส่วนใหญ่เป็นสังคมแบบเกษตรกรรม จะประสบปัญหา สาธารณภัยบ้าง ในช่วงหน้าแล้งเกิดปัญหาขาดแคลนน้ำและหน้าฝนเกิดน้ำท่วมบางพื้นที่

9. ข้อมูลอื่นๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น ได้แก่ โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

(1) โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

(1.1) โครงสร้าง ประกอบด้วย

➢ โครงสร้างฝ่ายการเมือง

➤ โครงสร้างส่วนราชการ

ปลัดเทศบาล
นักบริหารงานเทศบาล

สำนักปลัด หัวหน้าสำนักปลัด	กองคลัง ผอ.กองคลัง	กองช่าง ผอ.กองช่าง	กองการศึกษาฯ ผอ.กองการศึกษา	กองสาธารณสุขฯ ผอ.กองสาธารณสุขฯ
<ul style="list-style-type: none"> - นิติกร - นักทรัพยากรบุคคล - นักวิเคราะห์ฯ - นักพัฒนาชุมชน - นักจัดการงานทั่วไป - คณงาน - แม่บ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าพนักงานการคลัง - นักจัดการงานทั่วไป - เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ - เจ้าพนักงานธุรการ - คณงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - นายช่างโยธา - คณงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักวิชาการศึกษา - ครู - ผู้ดูแลเด็ก 	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าพนักงานธุรการ - พนักงานขับรถบรรทุกขยะ - คณงานประจำรถขยะ

ศักยภาพของเทศบาลตำบลห้วยวังทอง

(1) จำนวนบุคลากร

1.1 พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง ทั้งหมดจำนวน 24 คน

ประเภท ส่วนงาน	สำนักปลัด จำนวน (คน)	กองคลัง จำนวน (คน)	กองช่าง จำนวน (คน)	กองการศึกษาฯ จำนวน (คน)	กองสาธารณสุขฯ จำนวน (คน)	รวมทั้งสิ้น จำนวน (คน)
พนักงานเทศบาล	6	4	1	2	-	13
ลูกจ้างประจำ	-	1	-	-	-	1
พนักงานจ้าง ตามภารกิจ	-	-	-	2	-	2
พนักงานจ้างทั่วไป	4	3	1	-	-	8
รวมทั้งสิ้น	10	8	2	4	-	24

1.2 บุคลากรในส่วนของสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 11 คน

- ฝ่ายสภาเทศบาลตำบล จำนวน 11 คน

1.3 บุคลากรในส่วนของผู้บริหารเทศบาล จำนวน - คน

- ฝ่ายผู้บริหารเทศบาลตำบล จำนวน - คน

(2) ระดับการศึกษาของบุคลากร

2.1 พนักงานเทศบาล	จำนวน	14	คน
- ประถมศึกษา	จำนวน	-	คน
- มัธยมศึกษา / อาชีวศึกษา	จำนวน	-	คน
- ปริญญาตรี	จำนวน	10	คน
- สูงกว่าปริญญาตรี	จำนวน	4	คน
2.2 ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง	จำนวน	11	คน
- ประถมศึกษา	จำนวน	-	คน
- มัธยมศึกษา / อาชีวศึกษา	จำนวน	2	คน
- ปริญญาตรี	จำนวน	9	คน
2.3 บุคลากรในส่วนของผู้บริหารเทศบาลตำบล	จำนวน	-	คน
- ประถมศึกษา	จำนวน	-	คน
- มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	จำนวน	-	คน
- สูงกว่าปริญญาตรี	จำนวน	-	คน
2.4 บุคลากรในส่วนของสมาชิกสภาเทศบาลตำบล	จำนวน	11	คน
- ประถมศึกษา	จำนวน	8	คน
- มัธยมศึกษา / อาชีวศึกษา	จำนวน	-	คน
- ปริญญาตรี	จำนวน	3	คน

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่น

1) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน สรุปย่อได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”

มั่นคง

- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน

- ระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่น

- ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับกรดำรงชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับกรดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน

- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน และทุนอื่นๆ ที่เป็นเครื่องมือ เครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

- มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก
- คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

**“ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม
ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน มั่งคั่ง ยั่งยืน ”**

โดยยกระดับศักยภาพของ ประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ ทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้น การสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากร มนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญ ของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของ ประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบ เรียบร้อยในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และ ระบบฐานข้อมูล ขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไป กับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้าน ความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไข ปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) ความสุขของประชากรไทย (2) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ (3) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมี ส่วนร่วมของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคง (4) บทบาทและการยอมรับในด้าน ความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่าง ประเทศ และ (5) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดย ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

1.1 การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับ ประเทศชาติบ้านเมือง

1.2 การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิมและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา ใหม่เกิดขึ้น

1.3 การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง

1.4 การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาคและโลกอย่างยั่งยืน

1.5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ การกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคน ในประเทศได้ในคราวเดียวกัน ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (2) ผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน (3) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (4) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

2.1 การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (2) เกษตรปลอดภัย (3) เกษตรชีวภาพ (4) เกษตรแปรรูป และ (5) เกษตรอัจฉริยะ

2.2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต

2.3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง

2.4 โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

2.5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนา ผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มี ความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น

มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (3) การพัฒนา สังคมและครอบครัวไทย

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย 7 ประเด็น ได้แก่

3.1 การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์

3.2 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย

3.3 ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา เปลี่ยนโฉมบทบาทครู ให้เป็นครูยุคใหม่ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ

3.4 การตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย ผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย การสร้างอาชีพ และระบบสนับสนุนต่างๆ

3.5 การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

3.6 การเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

3.7 การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวมการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกัน การเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการ ภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (2) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (3) ความก้าวหน้า ในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี และ (4) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

4.1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

4.2 การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

4.3 การเสริมสร้างพลังทางสังคม

4.4 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเส้นทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (2) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (3) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (4) ปริมาณก๊าซเรือน

กระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ประเด็น ได้แก่

- 5.1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- 5.2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- 5.3 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- 5.4 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- 5.5 พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 5.6 ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศโดยส่งเสริม คุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่าง สิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการ พัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม ตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ สาธารณะของภาครัฐ (2) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (3) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ (4) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย 8 ประเด็น ได้แก่

- 6.1 ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- 6.2 ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

6.3 ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

6.4 ภาครัฐมีความทันสมัยโดย (1) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับ บริบทการพัฒนาประเทศ และ (2) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

6.5 บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

6.6 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

6.7 กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (1) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (2) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (3) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

6.8 กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมาส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตามโครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้นจึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมและบริการสู่การใช้องค์ความรู้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อยทำให้ฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้านที่สำคัญได้แก่คุณภาพคนคุณภาพการศึกษาคุณภาพบริการสาธารณสุขและบริการสาธารณสุขสุขสังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูงก่อให้เกิดความแตกแยก นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติที่ร่อยหรอและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วมีภาวะขยะล้นเมืองและการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ ในขณะที่ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนมีความรุนแรงมากขึ้นทำให้กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการจัดการภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเพราะการบริหารจัดการยังขาดเอกภาพและการปฏิรูปกฎหมายเพื่อพัฒนาประเทศยังล่าช้า

ดังนั้นการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันไปตลอด 20 ปีตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560-2579) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.1 หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

1. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9- 11 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลผสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกัน

2. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์

3. ยึด “การพัฒนาที่ยั่งยืน จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้วิสัยทัศน์ของกรอบภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

การจัดทำแผน ขับเคลื่อนและการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชนและภาคการศึกษาในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลังให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปี

1.2 ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเทศไทยแม้ว่าได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีมีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบโครงข่ายมากขึ้นและมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคนต่ำการลงทุนในการวิจัยและพัฒนายังมีน้อยคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดีและปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยและขาดประสิทธิผลในการบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสูงวัยมากขึ้น จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ปัญหาความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เนื่องจากการกระจายรายได้โอกาสพัฒนาไม่ทั่วถึง

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหาฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีลักษณะการบูรณาการและใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1.2.1 การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ โดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ

1.2.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม

1.2.3 การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศโดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัยเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคมเป็นคนดีมีสุขภาวะที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัยและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวมการพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน

1.2.4 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษาสาธารณสุขให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกลการจัดสรรที่ดินทำกินสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพรายได้และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพผู้ด้อยโอกาสสตรีและผู้สูงอายุรวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึง

1.2.5 การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน

1.2.6 การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตรวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based)

1.2.7 การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้นควบคู่กับการวางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมศักยภาพคนและโครงสร้างพื้นฐานตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของธุรกิจในลักษณะคลัสเตอร์ (Cluster)

1.2.8 การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมและการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคมรวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ

1.2.9 การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต

1.2.10 การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้นและต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้นโดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและนำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย

1.2.11 การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลางวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม

1.2.12 การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม

1.2.13 การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

1.2.14 การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย

1.2.15 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลักและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม

1.2.16 การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็นท้าทายได้แก่การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาคการพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการพัฒนา

1.2.17 การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่

1.2.18 การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เทคโนโลยี

1.2.19 การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขัน

1.2.20 การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษีการปรับระบบการจัดทำค่าของงบประมาณการจัดสรรงบประมาณการจัดทำงบประมาณบูรณาการทั้งเชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่

2. วิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

2.1 วิสัยทัศน์

1. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

3. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

4. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
5. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา
6. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับ การพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่
7. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

2.2 เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย

1. **คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์** มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

2. **ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง** เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 15

3. **ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้** โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนา ที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

4. **ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ภายในปี 2563 เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

5. **มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย** ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านมนุษย์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

6. **มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน** บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดย

อันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนไทยในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
2. เพื่อเตรียมคนไทยในสังคมไทยมีทักษะการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ 21
3. เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
4. เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรม ที่พึงประสงค์
2. พัฒนาศักยภาพคนให้มีความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
3. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ
6. พัฒนาระบบดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
7. ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อขยายโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด
2. เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
3. เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

แนวทางการพัฒนา

1. การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถยกระดับรายได้ และเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ
2. การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง
3. การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา

แนวทางการพัฒนา

1. การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนร่วม ทั้งในภาคการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบ กระบวนการงบประมาณของประเทศ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2. การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
2. สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
3. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น
4. พัฒนาขีดความสามารถในลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

แนวทางการพัฒนา

1. การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเป็นธรรม
2. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
3. การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
4. การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. การสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
6. การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
7. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ
2. เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วน ให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
3. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศ ในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ
4. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

แนวทางการพัฒนา

1. การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
2. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ
3. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

4. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของชาติเหนืออาณาเขตทางทะเล

5. การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
2. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
3. เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพตมิชอบของประเทศ
4. เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ประชาชน

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัวมีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
2. ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ
3. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการ
4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
5. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพตมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม
6. ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านคมนาคมขนส่งและการค้า จัดตั้ง/ปรับปรุงองค์รกำกับดูแลการประกอบกิจการขนส่ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน
2. เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน
3. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการบริการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้ทั่วถึงในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม ส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม พัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลแก่ผู้ใช้บริการ
4. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราน้ำสูญเสียในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปา
5. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
2. การสนับสนุน การพัฒนา ระบบขนส่ง
3. การพัฒนาระบบ โลจิสติกส์
4. การพัฒนาด้านพลังงาน
5. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
6. การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้นก้าวหน้า ให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย
2. เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนาเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม
3. เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

แนวทางการพัฒนา

1. เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม
2. พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี
3. พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น
2. เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม
3. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
4. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง
2. การพัฒนาการเมือง
3. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย
2. เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

3. เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ รวมทั้ง การสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

แนวทางการพัฒนา

1. ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหารตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย
2. พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMA, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน
3. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
4. ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย
5. เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
6. สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ
7. เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
8. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
9. บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
10. ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

Thailand 4.0

ความหมาย Thailand 4.0 คือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม”

ความสำคัญ ก่อนหน้าที่จะมีการพัฒนา Thailand 4.0 นั้น ไทยเริ่มก้าวสู่โมเดล Thailand 1.0 หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงค่อยปรับมาสู่ Thailand 2.0 การลงทุนอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และมาสู่ Thailand 3.0 มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการพัฒนาของประเทศไทยใน 3 ช่วงแรกนั้น ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึงร้อยละ 7 ต่อปี แต่มาถึงจุดหนึ่งหลังปี 2540 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็นร้อยละ 3-4 ต่อปี เหตุผลสำคัญเพราะไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน และไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง แรงงานไม่ได้มีทักษะจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส ซึ่งในช่วงนี้รัฐบาลต้องการก้าวกระโดดข้ามหุบเหว ซึ่งต้องใช้ความกล้าหาญทางการเมือง และต้องใช้พลังที่เรียกว่าพลังประชารัฐในการขับเคลื่อน Thailand 4.0 เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก 3 กับดักที่กำลังเผชิญ ทั้ง 1) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) 2) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) 3) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap)

สาระสำคัญ “Thailand 4.0” เป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

- 1) เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
- 2) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง
- 3) เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services

4) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง ทั้งนี้แนวทางการขับเคลื่อนสำคัญที่จะนำไปสู่ Thailand 4.0 ประกอบด้วย การขับเคลื่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมผ่าน 5 กลุ่มเทคโนโลยี/อุตสาหกรรมเป้าหมายได้แก่ Bio - Tech, Bio-Med, Mechatronics, Embedded Technology, Service Design & Technology รวมทั้งต้องกระจายความมั่งคั่งไปสู่จังหวัดที่ยากจน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ "จังหวัด 4.0" โดยเน้นการจ้างงานผ่านสหกรณ์ กลุ่มสตรีจังหวัด เน้นการรวมกลุ่มกันในรูปแบบของ "Micro Cluster" ผ่านการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน โดย "จังหวัด 4.0" จะเป็นการพัฒนาเชิงพื้นที่ซึ่งเชื่อมต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กับ Thailand 4.0 เข้าด้วยกัน นอกจากนี้ คนไทย 4.0 จะต้องปรับเปลี่ยนตนเองใน 4 มิติ ประกอบด้วย (1) เปลี่ยนจากคนไทยที่มีความรู้ความสามารถจำกัดเป็นคนไทยที่มีความรู้ความสามารถ (2) เปลี่ยนจากคนไทยที่มองเน้นประโยชน์ส่วนตนเป็นคนไทยที่มีรับผิดชอบต่อสังคม (3) เปลี่ยนจาก Thai-Thai เป็น Global - Thai เป็นคนไทยที่สามารถยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในเวทีสากล และ (4) เปลี่ยนจาก Analog Thai เป็น Digital Thai เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ Digital Age

ความเชื่อมโยงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 กับยุทธศาสตร์ชาติ Thailand 4.0 SDGs และประเด็นการปฏิรูป

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในขณะที่แนวโน้มโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่อย่างรวดเร็ว ประเทศต่างๆ กำลังเร่งพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลิตภาพการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลกและการใช้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องเร่งพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกๆ ด้านต่อจากนี้ไป โดยต้องผลักดันขับเคลื่อนการปฏิรูปในเรื่องคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการสร้างโอกาสในการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในระดับชุมชนและพัฒนาด้านสังคมเพื่อปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ Thailand 4.0 ที่ขับเคลื่อนด้วยความรู้และนวัตกรรมโดยไม่มีทิ้งใครไว้เบื้องหลัง และเป้าหมายการพัฒนาในมิติต่างๆ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้นำ “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจดีกว่า

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังได้นำ “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีมาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี 2579 ซึ่งเป็นยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมี

ความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนาติจีทล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังเน้นย้ำความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารราชการแผ่นดิน สำคัญๆ และปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับ ปลอดภัยระดับ และมีประสิทธิภาพเพื่อให้การปฏิรูปและการพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ตามประเด็นการปฏิรูปประเทศ พร้อมทั้งเอื้ออำนวยให้การพัฒนาและแก้ไขปัญหาการพัฒนาต่างๆ สัมฤทธิ์ผลได้ โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีจุดเปลี่ยนสำคัญในด้านการเชื่อมต่อการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่จะเชื่อมต่อการปฏิบัติโดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการกลุ่มสำคัญๆ ที่ต้องดำเนินการในระดับแผนงานและโครงการสำคัญ (Flagship Program) ในช่วง 5 ปี เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติโดยใช้กลไกแผนเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์กระทรวง แผนการพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานต่างๆ ในการขับเคลื่อนตามแนวยุทธศาสตร์นั้นๆ ให้บรรลุผล โดยจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการประเด็นการพัฒนาและเชิงพื้นที่และมีการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบเชื่อมโยงที่สามารถสะท้อนถึงผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาได้อย่างแท้จริง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร (พ.ศ.2560-2565) ฉบับทบทวน

ภาคกลางมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของกรุงเทพมหานคร สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษายาบาล นอกจากนี้ภาคกลางยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง สภาพพื้นที่และระบบชลประทานที่อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ จึงมีเป้าหมายที่จะพัฒนาสู่ความทันสมัยและเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของกรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และเป็นเมืองน่าอยู่มาเที่ยวในลำดับต้นๆ ของโลกต่อไป
2. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุขทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ มีสภาพแวดล้อมที่ดี
3. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง
4. เพื่อฟื้นฟูและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

1. อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค ในการกระจายรายได้ภาคกลางลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนารุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้งและคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย-ภาคกลาง-ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (จังหวัด กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2564

วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และบริการเพื่อสุขภาพครบวงจร การท่องเที่ยวหลากหลาย เชื่อมโยงอารยธรรมทวารวดี การค้าการลงทุนระดับสากลที่มีความสามารถในการแข่งขัน และการค้าผ่านแดนสู่เอเชีย”

เป้าประสงค์รวม เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง และความสุขที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศูนย์กลางสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน ยกระดับสู่การเป็น ศูนย์กลางสุขภาพครบวงจร

เป้าประสงค์ รายได้จากการจำหน่ายสินค้าและบริการทางสุขภาพเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางสุขภาพครบวงจร
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการตลาด ประชาสัมพันธ์ สินค้าและบริการ
3. พัฒนาศูนย์กลางสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐาน
4. พัฒนาอุตสาหกรรมเชื่อมโยง สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางสุขภาพครบวงจร
5. พัฒนาผู้ประกอบการและผู้ผลิตให้มีความพร้อมและศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ
6. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมอัตลักษณ์การท่องเที่ยวหลากหลายเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด อารยธรรมทวารวดี ไปยังแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน และยกระดับการท่องเที่ยวให้มีชื่อเสียง

เป้าประสงค์ เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

1. การส่งเสริมภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
2. การสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดและกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

3. ส่งเสริมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงรวมถึงสินค้าสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น ของที่ระลึก ฯ
4. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ รวมถึงบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
5. ปรับปรุง พัฒนา ยกระดับคุณภาพเส้นทางคมนาคมเพื่ออำนวยความสะดวกความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว และสร้างเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 **พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุน เชื่อมโยงการค้าสู่เอเชีย**

เป้าประสงค์ มูลค่าการค้าบริเวณด่านชายแดนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์ และเครือข่ายคมนาคม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุน เชื่อมโยงการค้าสู่เอเชีย
2. พัฒนาด่านชายแดนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
3. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาด และการประชาสัมพันธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. พัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการ เพื่อการส่งออก
5. ยกระดับผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และสามารถประกอบธุรกิจระหว่างประเทศได้
6. พัฒนาระบบส่งเสริม และกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัด และผลักดันให้มีการลงทุนในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 **การยกระดับการผลิต ภาคเกษตรกรรมพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชนและภาคแรงงาน ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดย เน้นวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่ประเทศไทย 4.0**

เป้าประสงค์ เพิ่มผู้ผลิตภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชน และภาคแรงงานที่ปรับเปลี่ยนกระบวนการ สู่ ประเทศไทย 4.0

กลยุทธ์

1. พัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการ โดยใช้นวัตกรรม
2. ส่งเสริมและปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึง Small Batch
3. ส่งเสริมการสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดเพื่อสนับสนุน สินค้าเชิงนวัตกรรม
4. ส่งเสริมความรู้และความสามารถให้กับแรงงานในภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชน ให้สนับสนุนการทำงานเชิงนวัตกรรม
5. พัฒนาระบบการส่งเสริม ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการยอมรับการปรับเปลี่ยนเป็นประเทศไทย 4.0

แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 ทบทวนปี 2563

วิสัยทัศน์จังหวัดสุพรรณบุรี

“สุพรรณบุรีเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัยชั้นนำ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ บ้านเมือง
สะอาด ธรรมชาติสมบูรณ์ ศูนย์การศึกษา และการกีฬา ประชาชนคุณภาพชีวิตดี”

เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองเกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดีสังคมมีสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดสุพรรณบุรี

ประเด็นการพัฒนา Strategic Issues

(1) การเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน เพื่อการแข่งขันทางการค้าและ
การพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ GOALS

1. ผลักดันการเกษตรในจังหวัดยกระดับสู่มาตรฐานอาหารปลอดภัย (Food safety)
2. ผลักดันการเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมยกระดับรายได้ให้กับเกษตรกร

แผนงาน

1. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพให้แก่เกษตรกร นำไปประยุกต์ใช้ในไร่นาของตนเอง รวมทั้ง
สนับสนุนโครงสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านการเกษตร
2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเกษตรเพื่อยกระดับสู่ Smart Farmer / Smart Faming
3. พัฒนามาตรฐานฟาร์มเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย (Food Safety) จากสินค้าเกษตร
4. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร ตลอดจนนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ ในการ
พัฒนาการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ของสินค้าเกษตร
5. ส่งเสริมธุรกิจ SMLs/Start Up/OTOP/ วิสาหกิจชุมชน
6. ส่งเสริมการตลาดการประชาสัมพันธ์และการสร้างเครือข่ายสินค้าเกษตร

(2) พัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์ GOALS

1. รายได้จากการท่องเที่ยวทุกสาขา และธุรกิจการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
2. อุตสาหกรรมกีฬาและการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และนันทนาการ (Sport Tourism) ได้รับการส่งเสริมและ
พัฒนานำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

แผนงาน

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ สินค้าบริการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายได้
มาตรฐานสากล
2. พัฒนาปัจจัย / โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
3. เพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นโดยชุมชน ชุมชนนวัตกรรม
4. พัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน / แหล่งท่องเที่ยวสินค้า OTOP /แหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยวเชิง
เกษตร ฯลฯ
5. ยกระดับด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
6. ส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬา ตั้งแต่ระดับชุมชน ถึงระดับประเทศตลอดจนระดับนานาชาติ และส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวเชิงกีฬา
7. ยกระดับศักยภาพด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงรุก

(3) การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสู่ความยั่งยืน

เป้าประสงค์ GOALS

1. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์และดำรงอยู่อย่างยั่งยืน
2. คุณภาพสิ่งแวดล้อมดี ปราศจากมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อ สุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ

แผนงาน

1. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ป่าไม้ ป่าชุมชน ป่าอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ เพื่อคงความสมดุลของธรรมชาติ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
2. ป้องกันและควบคุมมลพิษ โดยกำจัดขยะมูลฝอยและบำบัดน้ำเสียที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพ ชีวิตที่ดีของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและความสามารถของท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และบูรณาการร่วมกับชุมชนในท้องถิ่น
4. ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดินของประชาชน และสนับสนุนธุรกิจป่าไม้ที่ถูกกฎหมาย
5. สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูดูแลผืนป่า
6. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน และการอนุรักษ์พลังงาน

(4) การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์ GOALS

1. ประชาชนในสังคมมีทักษะในการดำรงชีวิตและเรียนรู้ได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก
2. ประชาชนทุกช่วงวัยมีสุขภาวะที่ดี
3. สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนา

แผนงาน

1. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูง ตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง
2. เพิ่มโอกาสให้ประชาชนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น ได้เข้าถึงแหล่งพัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ
3. ยกระดับมาตรฐานการให้บริการสุขภาพ และสร้างความตระหนักของชุมชนในด้านการสาธารณสุข เพื่อให้คนไทยมีสุขภาพดีขึ้น
4. ส่งเสริมสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและสถาบันการศาสนา ชุมชนสื่อมวลชนภาคเอกชนให้มีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนา
5. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุทั้งสาธารณูปโภค พื้นที่สาธารณะและที่อยู่อาศัยให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุและทุกกลุ่มวัยในสังคม
6. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
7. เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและชุมชน

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ. 2561-2565)

วิสัยทัศน์

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นองค์กรชั้นนำในด้านแหล่งผลิตอาหารและผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐานเป็นศูนย์การศึกษาการกีฬาและการท่องเที่ยวโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน คุณภาพชีวิตดี”

ประเด็นยุทธศาสตร์ Strategic Issues

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เพื่อการบริโภคและการส่งออก

เป้าประสงค์ GOALS

1. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและเกษตรอุตสาหกรรมและส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม
2. เพิ่มมูลค่าและคุณภาพด้านผลิตภัณฑ์อาหาร

กลยุทธ์ Strategies

1. พัฒนาระบบการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน
2. สนับสนุนและพัฒนาข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิตและด้านการตลาดให้เกิดความก้าวหน้าและทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน
3. สนับสนุนการสร้างเครือข่าย องค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
4. คุณภาพความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างและพัฒนากองท่องเที่ยวโดยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล

เป้าประสงค์ GOALS

1. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น
2. มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดให้เอื้ออำนวยประโยชน์อย่างยั่งยืน
3. พัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติฯ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ ที่ยั่งยืน
4. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมพร้อมส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ Strategies

1. ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์และการท่องเที่ยว
2. สร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
3. ส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP ทั้งทางด้านเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพ
4. ฟื้นฟูคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
5. พัฒนาบึงฉวากให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากล
6. พัฒนาแหล่งน้ำและทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุล
7. การจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีระบบ
8. ส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์

1. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน
2. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การแก้ไขปัญหาเสพติดและนโยบายรัฐ
3. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามแนวยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข
4. สนับสนุนส่งเสริมแนวนโยบายคนดีศรีสุพรรณ

กลยุทธ์ Strategies

1. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามเกณฑ์เมืองไทยเข้มแข็ง (Healthy Thailand)
2. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนครอบคลุมระดับจังหวัด
4. พัฒนาคณะเป็นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสังคม เช่นโครงการคนดีศรีสุพรรณ
5. ส่งเสริมพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
6. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครต่าง ๆ
7. ส่งเสริม สนับสนุนองค์กรเครือข่ายต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาความยากจน
8. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมวิสาหกิจชุมชน
9. เสริมสร้างหมู่บ้านและชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
10. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน

เป้าประสงค์ GOALS

1. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติ

กลยุทธ์ Strategies

1. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสถาบันการศึกษาทุกระดับ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กระดับตำบล และพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษา
2. ยกระดับคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ
3. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาในทุกระดับทั้งในระบบ นอก ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาวสุพรรณบุรีและมีความสามารถทางด้านกีฬา

สู่ความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์ GOALS

1. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน
2. ส่งเสริม และพัฒนาการกีฬาสู่ระดับอาชีพ

กลยุทธ์ Strategies

1. ส่งเสริมพัฒนาการกีฬาเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศ
2. ส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกายของประชาชน
3. ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาระดับเยาวชนในสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การส่งเสริมสถาบันของชาติและการนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อ ประโยชน์ของประชาชน

เป้าประสงค์ GOALS

1. การเทิดทูนสถาบันของชาติ
2. ยกระดับคุณภาพการบริหารและการบริการด้วยความโปร่งใส
3. บูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ Strategies

1. การเทิดทูนสถาบันของชาติและส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย
2. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันในทุกภาคราชการและเอกชน
3. ส่งเสริมองค์กรตรวจสอบภาคเอกชน
4. บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและโปร่งใส
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการบูรณาการแบบพหุภาคีและจริยธรรม คุณธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์ GOALS

1. มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่ดีขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูงสุด
2. ส่งเสริมการจัดระบบผังเมืองรวม กำหนดเขตพื้นที่ในการก่อสร้างต่าง ๆ

กลยุทธ์ Strategies

1. ก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐาน
2. ปรับปรุงสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้มีมาตรฐานครอบคลุมทั้งจังหวัด
3. การจัดทำผังเมืองรวม ระบบการคมนาคมและการขนส่ง
4. ส่งเสริมกิจกรรมประพิจารณา ก่อให้เกิดกระบวนการในการจัดทำโครงการกิจกรรมต่าง ๆ
5. ส่งเสริมการติดตามประเมินผลในรูปแบบงานวิจัย ฯลฯ

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลห้วยวังทอง

วิสัยทัศน์

ชุมชนเข้มแข็งและน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า
ใส่ใจวัฒนธรรม ศาสนา พร้อมนำการพัฒนาการศึกษาสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์

เทศบาลห้วยวังทอง ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนและเชื่อมโยงกัน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ ชุมชน สังคมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ให้อยู่ในสภาพที่ดี
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการ การเมืองการปกครอง และการให้บริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมการท่องเที่ยวและส่งเสริมการกีฬาให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุข การอนุรักษ์ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ของแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาเชื่อมโยงกัน ดังต่อไปนี้

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น มีรายได้เพียงพอและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ชุมชนเข้มแข็งมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ห่วงไกลยาเสพติด
2. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ ที่ได้มาตรฐานรวมทั้งการวางผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ
3. การบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารราชการ การเมือง การปกครอง และการให้บริการต่างๆ โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ให้เกิดความโปร่งใส
4. การศึกษา การท่องเที่ยวและการกีฬาได้มาตรฐาน ควบคู่กับศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการสืบทอดเพิ่มขึ้น
5. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง จากการพัฒนางานด้านสาธารณสุขและประชาชนตระหนักถึงการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ ค่าเป้าหมาย (ในภาพรวมของแต่ละยุทธศาสตร์)

ที่	ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
1	การยกระดับคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ ชุมชน สังคมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- ร้อยละของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตและมีความปลอดภัยในชีวิตเพิ่มขึ้น
2	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ ให้อยู่ในสภาพที่ดี	- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการเข้าถึงระบบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณสุขการ ในพื้นที่ - จำนวนถนน คู คลอง ทางระบายน้ำ ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่มีการก่อสร้าง และปรับปรุงได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
3	การพัฒนาการบริหารจัดการ การเมืองการปกครอง และการให้บริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน	- ร้อยละการบริการจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น - ร้อยละความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการเพื่อประโยชน์ต่อประชาชน - จำนวนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น - จำนวนช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนเพิ่มมากขึ้น
4	การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมการท่องเที่ยวและส่งเสริมการกีฬาให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป	- ร้อยละ ของเด็กและเยาวชน ได้รับการยกระดับคุณภาพการศึกษา และศักยภาพด้านต่างๆ ในการร่วมกิจกรรมของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบทอดศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กีฬาและสนใจเข้าศึกษาต่อเพิ่มขึ้น
5	การพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุขการอนุรักษ์บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ร้อยละของสุขภาพ อนามัยของประชาชนแข็งแรงขึ้นได้รับการป้องกันการดูแล แก้ไขปัญหา ด้านสาธารณสุข และร่วมการรักษาสุขภาพตนเองมากขึ้น - ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการขยะและปัญหามลภาวะ ในชุมชน ได้รับการบริหารจัดการ ดูแล อนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น - จำนวนโครงการ/กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

กลยุทธ์ ของแต่ละเป้าประสงค์เชื่อมโยงกัน ดังต่อไปนี้

เป้าประสงค์ที่ 1 ประกอบด้วยกลยุทธ์

- 1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและการสร้างความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน
- 1.2 ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ด้อยโอกาส เด็กและเยาวชน
- 1.3 เสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชน ปราศจากยาเสพติด
- 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ

เป้าประสงค์ที่ 2 ประกอบด้วยกลยุทธ์

- 2.1 ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงบำรุงรักษา การคมนาคมขนส่ง ทางระบายน้ำและผังเมือง
- 2.2 ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค

เป้าประสงค์ที่ 3 ประกอบด้วยกลยุทธ์

- 3.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ ปรับปรุงพัฒนางานเทศบาล และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- 3.2 พัฒนาระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน
- 3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมของหน่วยงานต่างๆ

เป้าประสงค์ที่ 4 ประกอบด้วยกลยุทธ์

- 4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการยกระดับคุณภาพทางการศึกษา
- 4.2 ทำนุ บำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น
- 4.3 ส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬาภายในพื้นที่

เป้าประสงค์ที่ 5 ประกอบด้วยกลยุทธ์

- 5.1 ส่งเสริมการพัฒนาด้านการบริการสาธารณสุข
- 5.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

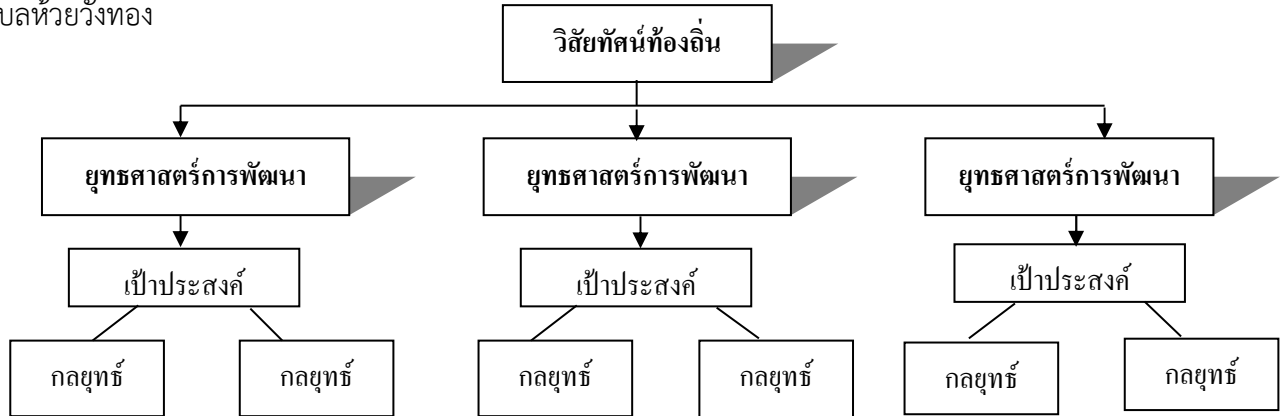
จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาล

- (1) พัฒนาสังคม ชุมชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) ให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- (3) สนับสนุนส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ ทุกหมู่บ้าน เพื่อเพิ่มรายได้ต่อครัวเรือน
- (4) ส่งเสริมสนับสนุนด้านการเกษตร
- (5) ส่งเสริมการสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น
- (6) พัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่น่าอาศัย
- (7) สร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในชุมชน
- (8) พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- (9) พัฒนาแหล่งน้ำ ระบบประปา เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค
- (10) มุ่งเน้นการบริการเชิงรุก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส
- (11) ให้ความสำคัญกับปัญหาของประชาชนและรีบเร่งแก้ไข
- (12) เติริมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (13) ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา
- (14) ส่งเสริมสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- (15) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างการเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น4ปี (พ.ศ.2561-2564) ของเทศบาลตำบลห้วยวังทอง

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น4ปีของเทศบาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของเทศบาล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT Analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนา ดังนี้

วิเคราะห์การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมสาธารณูปโภค และสาธารณูปการครบถ้วนสะดวกสบาย 2. มีแหล่งน้ำทางการเกษตรที่สมบูรณ์เป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำ 3. มีบุคลากรและผู้ทรงคุณวุฒิในระดับที่พร้อมดำเนินงานในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. มีการประสานงานขอความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการและสถานประกอบการในพื้นที่ ในการทำกิจกรรม 5. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีบทบาทต่อการพัฒนาท้องถิ่น 6. ประชาชนให้ความสนใจในด้านคุณภาพชีวิต สุขภาพและจะอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่น	1. งบประมาณมีอย่างจำกัด ไม่เพียงพอที่จะสามารถพัฒนาท้องถิ่นได้ตามความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง 2. ยังขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 3. ปัญหาสังคม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังไม่ทั่วถึง ปัญหาเรื่องยาเสพติดในพื้นที่ 4. มีการแทรกแซงทางการเมือง จนทำให้การพัฒนาไม่เป็นระบบและไม่กระจายครอบคลุมตามความต้องการ 5. ประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึก ศีลธรรม คุณธรรม การเมืองการปกครอง และการมีส่วนร่วมในชุมชนน้อย

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
	6. คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองหลวงและต่างประเทศ 7. ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกัน เพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง 8. เทศบาลยังขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ ประกอบกับเครื่องมือไม่เพียงพอเนื่องจากงบประมาณจำกัด
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ข้อจำกัด(Threats)
1. เส้นทางคมนาคมเดินทางไปมาสะดวก อยู่ใกล้ตัวเมือง 2. การเมืองการปกครองท้องถิ่น ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ประสานงานอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง เกิดการร่วมดำเนินงานในเชิงบูรณาการร่วมกัน 3. ได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และหน่วยงานอื่นในการจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่น 4. นโยบายและการกระจายอำนาจของรัฐบาล ส่งเสริมและสนับสนุนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยขบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน 5. มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานบริการให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป 6. การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ทำให้มีการกระจายรายได้มาสู่ท้องถิ่นและลดปัญหาการว่างงาน	1. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่อง เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย 2. ประชาชนยังขาดความร่วมมือในการเสียสละเวลาในการร่วมเป็นอาสาสมัครต่าง ๆ 3. สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ ราคาผลผลิตตกต่ำ ค่าครองชีพสูงขึ้น 4. ภัยธรรมชาติและภัยสาธารณะ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง 5. สภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัวและสังคมเปลี่ยนแปลง ทำให้คุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมอันดีของไทยเริ่มหดหายหรือเสื่อมถอย 6. ขาดความร่วมมือจากประชาชนในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยยังใช้ชีวิตชีวิตแบบเดิมโดยการใช้สารเคมี เผาฟางข้าว เป็นต้น

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

(1) ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชากรในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยขอบข่ายและปริมาณของปัญหาพื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายและการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ด้าน	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ความต้องการ	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
1. โครงสร้างพื้นฐาน	ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน เส้นทางคมนาคมในเขตพื้นที่ ให้สามารถใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก	เส้นทางการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านยังมีสภาพชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ ประชาชนสัญจรไปมาไม่ได้สะดวก	ถนนของหมู่บ้านใน ความรับผิดชอบเขตพื้นที่เทศบาล	การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวก เพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

ด้าน	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
1. โครงสร้างพื้นฐาน	อุดหนุนการขยายเขตไฟฟ้าติดตั้ง/ปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าสาธารณะไฟทางให้ใช้การได้ดี	ไฟฟ้าส่องสว่างและและการขยายเขตไฟฟ้าบางจุดยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	ไฟฟ้าสาธารณะในเขตเทศบาลทุกหมู่บ้าน	มีไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา และป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้ และในอนาคตระบบพลังงานทดแทนจะมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า
	การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค อุดหนุนการขยายเขตประปาภูมิภาคให้ทั่วถึง	ขาดระบบบริหารการจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตร แหล่งน้ำคูคลองตื้นเขิน และน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	ประปา แหล่งน้ำคูคลอง ในเขตพื้นที่เทศบาล	ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น และการพัฒนาการสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
	ราง/ท่อระบายน้ำ	ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอเกิดการอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อดูแลรักษา	พื้นที่ในเขตเทศบาล	มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อดูแลรักษา
2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	สาธารณสุขในพื้นที่มีการส่งเสริมความรู้และแก้ไขป้องกันให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง	1. ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	ประชากรในพื้นที่ทุกหมู่บ้าน	-ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจกับโรคภัยต่างๆ เพราะความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประ จำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
		2. ประชาชนยังขาดความสนใจในการรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ประชากรในพื้นที่ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้เกิดโรคชนิดใหม่ขึ้นมากมาย ซึ่งยากแก่การรักษา จึงต้องกระตุ้นประชาชนตระหนักถึงการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง
		3. ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

ด้าน	ขอบข่ายและ ปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
2. ด้านงาน ส่งเสริม คุณภาพชีวิต	ส่งเสริมสนับสนุนการ พัฒนาคุณภาพชีวิต ให้กับ เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ ผู้ด้อยโอกาส	1. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย เอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับ การดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิต อยู่ด้วยความยากลำบาก	ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ในเขตเทศบาล	ผู้สูงอายุและผู้ป่วยที่ถูกทอดทิ้งได้รับการ ดูแลที่ดี ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือใน การดำรงชีวิตและทั่วถึง เนื่องจากระบบ ครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยว มากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัด ให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว
		2. เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สาเสพติด และท้องก่อนวัยอัน สมควร	เยาวชนและวัยรุ่น ในเขตเทศบาล	เยาวชนและวัยรุ่นมีอนาคตที่ดี
		3. การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น ความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากค่านิยม การเลียน แบบที่ผิดๆ การส่งเสริมให้ สถาบันครอบครัวมีความ เข้มแข็งจะบรรเทาปัญหานี้ได้	เด็กและเยาวชน ในพื้นที่	มีกิจกรรมส่งเสริมสถาบันครอบครัวที่ เกิดประโยชน์ โดยโครงการส่งเสริม ต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบ ความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ ความร่วมมือ ร่วมใจ ทศนคติของแต่ละ ชุมชน
		4. ประชาชนในพื้นที่บางราย มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	ประชาชนในพื้นที่ ที่ได้รับความเดือน ร้อน	ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	การแก้ไขและป้องกัน การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน	1. การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่อง ในการปราบปรามและ ป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	-ปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง เนื่องจากมี การพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติด รูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกัน และสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็ คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดย เน้นที่สถาบันครอบครัว
3. ด้าน เศรษฐกิจและ ความยากจน	การส่งเสริมสนับสนุน ด้านการลงทุน การออม และการประกอบอาชีพ ต่างๆ ในพื้นที่ไม่ว่าจะ เป็นอาชีพหลักและ อาชีพเสริม	1. ประชาชนมีความยากจน มีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผน การประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวัน เปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำ อยู่รอดในสังคม โดยประชาชนในพื้นที่ ได้รับความรู้ความเข้าใจในการประกอบ อาชีพและมีรายได้เสริมในอาชีพเสริม เพิ่มขึ้นในครัวเรือน และรู้จักใช้ชีวิตแบบ พอเพียง
		2. ขาดอาชีพเสริมนอกฤดู การทำงานเกษตร ไม่มีอาชีพ ที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่ จะพัฒนาและสร้างรายได้ ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	
		3. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อ ประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนั้นว่า เป็นพลังสำคัญในระบบ เศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้าน ต้นทุน แรงงาน และผลผลิต ประชาชน ในพื้นที่ได้รับส่งเสริมความรู้ด้านการ รวมกลุ่มอาชีพภายในครัวเรือน

ด้าน	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
3. ด้านเศรษฐกิจและความยากจน	การส่งเสริมสนับสนุนด้านการลงทุน การออมและการประกอบอาชีพต่างๆ ในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม	4. ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ	เกษตรกรในพื้นที่	ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
		5. ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน	ผู้ประกอบการอาชีพรับจ้าง	ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น
4. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	การจราจร	การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง ติดตั้งกระจกบริเวณทางโค้งที่อันตรายในพื้นที่ รวมถึงป้ายเตือนต่างๆ ในความรับผิดชอบของเทศบาล
	การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการรวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	ประชาชนและส่วนราชการ	มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนละส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท การจัดเวรยามหมู่บ้าน
5. ด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม ท้องถิ่น การท่องเที่ยว การกีฬา และนันทนาการ	การพัฒนาด้านการศึกษาที่ทันสมัยและได้มาตรฐานทั้งในระบบและนอกระบบ	1. การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการในวัยนี้	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	-สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมีควมรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด
		2. ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตามอัธยาศัย หรือการศึกษานอกระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้าหลัง ไม่ทันเหตุการณ์บ้านเมือง	ทุกหมู่บ้าน	-การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของตนเอง
		3. โรงเรียนในเขตพื้นที่ไม่ได้อยู่ในสังกัดของท้องถิ่นทำให้การสนับสนุนช่วยเหลือมีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากโรงเรียนเป็นส่วนราชการที่มีงบประมาณเป็นของตนเอง	โรงเรียนในเขตพื้นที่	หากมีการถ่ายโอนโรงเรียนในเขตรับผิดชอบซึ่งเดิมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มาสังกัดกระทรวงมหาดไทย ขึ้นตรงกับท้องถิ่นจะดำเนินการตั้งส่วนการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาให้กับเด็กในชุมชนต่อไป

ด้าน	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มนานาคต
5. ด้านการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬาและ นันทนาการ	ส่งเสริมสนับสนุนด้าน ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	1. การเสื่อมศีลธรรมทาง ศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ยึด เหนียวจิตใจ ส่งผลให้เกิด ปัญหาสังคมหลายเรื่อง ตามมา	ทุกหมู่บ้าน	- วัตถุประสงค์เข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้เกิด ศีลธรรมโดยใช้ ศาสนาเป็นเครื่อง ยึดเหนี่ยว จิตใจ
		2. วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดี งาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่ม สูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความ สนใจ จากเยาวชนรุ่น หลัง	ทุกหมู่บ้าน	- วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณ จนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละ ท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีกา ดำรงรักษาไว้
	การส่งเสริม สนับสนุน ด้านการกีฬาและ นันทนาการ	1. ประชาชนในพื้นที่ขาดการ ตื่นตัว ในการเล่นกีฬาเพื่อ สุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	- การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบ อาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาใน อนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพ ได้หรือ การกีฬาจะสามารถสร้าง สุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควร ที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬา ในทุกรูปแบบ
6. ปัญหาด้านการ จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	1. การเผาฟางข้าวในนาข้าว ส่งผลให้เกิดควัน มลพิษทาง อากาศและหน้าดิน เสื่อมสภาพ	ทุกหมู่บ้าน	- หากประชาชนยังไม่ตระหนักถึง ผลของการเผาฟางข้าว จะส่งผล ให้เกิดภาวะโลกร้อน ดิน เสื่อมสภาพ ส่งผลถึงการทำอาชีพ ทำการเกษตรในอนาคต
		2. การใช้สารเคมีในการ กำจัดวัชพืช กำจัดศัตรูพืช ในภาคการเกษตร	ทุกหมู่บ้าน	- ส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกร หันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพและหันมาใช้ วิธีธรรมชาติในการกำจัดศัตรูพืช ทางภาคการเกษตรเพื่อลดการใช้ สารเคมีในอนาคต
	ด้านการบริหารจัดการ ขยะและสิ่งปฏิกูล	1. ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่า เป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหา ให้กับสังคมชนบท หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็น ปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	- ควรจะมีการสร้างระบบบริหาร จัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อ สิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวัน ปริมาณขยะที่กำจัดยาก ขยะมี มลพิษจะยิ่งมากขึ้น
7. ปัญหาด้าน การเมืองการ บริหารและการ พัฒนาบุคลากร ท้องถิ่น		1. ประชาชนยังขาด กระบวนการเรียนรู้ด้าน การเมืองการปกครอง ทำให้ กระบวนการตรวจสอบ ทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	- การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อ ประชาชน ดังนั้นการพัฒนา องค์ความรู้ด้านการเมืองการ ปกครองจะทำให้สังคมเกิดความ สมดุล

ด้าน	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
7. ปัญหาด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น		2. ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือการวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย
		3. ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหารงานของเทศบาลทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-เทศบาล เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้าง ความเข้าใจกับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
		4. ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงานเทศบาลหรือพนักงานจ้าง	-การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้นการข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี
		5. ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	พนักงานเทศบาลหรือพนักงานจ้าง	-การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธีการบริหารงาน วิธีการทำงาน ของพนักงานเทศบาล

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องในระดับประเทศ ซึ่งจะเป็นการทบทวนและวิเคราะห์สถานการณ์ที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจไทย เศรษฐกิจไทยมีขยายตัวสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.1 ส่งผลให้รายได้ต่อหัวของประชาชนเพิ่มขึ้น สามารถขยับฐานะการพัฒนาระดับประเทศเป็นประเทศรายได้ปานกลาง โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรม และบริการมากขึ้น ภาคการผลิตมีการส่งสมองค์ความรู้ และปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยยังคงมีความหลากหลายของฐานการผลิต อย่างไรก็ตาม ในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจ การส่งออกของไทยปรับตัวลดลงทั้งในด้านการส่งออกสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรม มีสาเหตุจากจุดอ่อนที่สำคัญๆ ทั้งทางด้านปัญหาเชิงโครงสร้าง เงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลกและปัจจัยทางด้านการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจ จึงมีผลกระทบต่อการพัฒนาในพื้นที่ไม่มากนักน้อย เพราะปัจจัยด้านเศรษฐกิจของไทยมีผลต่อความเป็นอยู่ที่สำคัญ จึงจะต้องมีความร่วมมือกันในการสร้างความสมดุลด้านคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กันไปด้วย เกิดความร่วมมือร่วมใจกันเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

2) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำ และการบริหารจัดการ งานวิจัยขาดการบูรณาการให้มีเอกภาพตั้งแต่ระดับนโยบาย การสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยวิจัยหลัก ทำให้ทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยพัฒนา และนวัตกรรมของประเทศไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และยังมีข้อกำกวมในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศเป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศล่าช้าไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลก ตลอดจนมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในระดับต่ำ ด้านนี้ส่งผลต่อการพัฒนาในปัจจัยภายนอกของชุมชน อาจจะไม่ค่อยกระทบกับชุมชนมากเท่าไร

3) สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัย อย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 12 โดยประชากรวัยแรงงานจะมีจำนวนเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา คุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคมืดตมมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพในวัยผู้สูงอายุจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และการมีจิตสาธารณะ

4) สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฐานทรัพยากรธรรมชาติลดลงและเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้ประโยชน์เกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมและการวิเคราะห์ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจก่อนดำเนินการอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ธรรมชาติยังไม่เป็นธรรมก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ นำไปสู่ความขัดแย้งก่อให้เกิดข้อพิพาทในระดับพื้นที่ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน นอกจากนี้ยังมีปัญหามลพิษส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน

5) การเจริญเติบโตของภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กิจกรรมทางเศรษฐกิจกระจุกตัวในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง ทำให้เกิดปัญหาของว่างการกระจายรายได้ระหว่างภาค รวมถึงกลไกพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังไม่สามารถเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ ขณะที่การขยายตัวของเมืองในภาคต่าง ๆ ของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นไม่สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้การพัฒนาพื้นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศมีแนวโน้มการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนและสมดุลของการพัฒนาในพื้นที่

6) ความมั่นคงในประเทศ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง ที่มีรากฐานของปัญหาจากความเห็นต่างความคิดและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ยังต้องเผชิญกับมีความเสี่ยงจากปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การโจมตีระบบขององค์กรขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและมีมูลค่าความเสียหายสูง

7) ความร่วมมือระหว่างประเทศและความเชื่อมโยงเพื่อการพัฒนา การเชื่อมโยงระหว่างประเทศกับนานาชาติมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย เป็นเงื่อนไขสำคัญของประเทศไทยในการขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้าการคมนาคมขนส่ง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีและสารสนเทศ กับกลุ่มประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

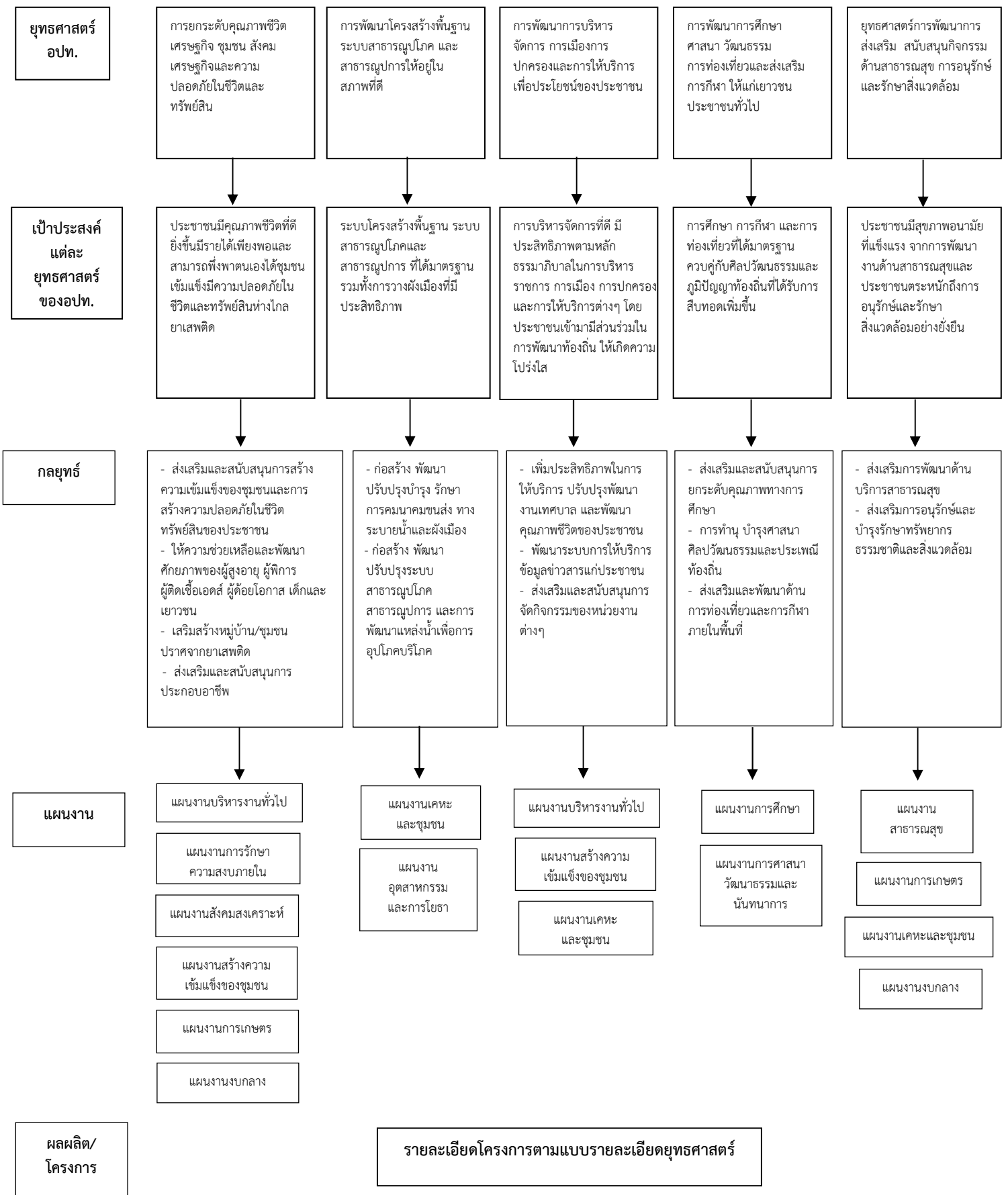
8) การบริหารจัดการภาครัฐยังอ่อนแอ ภาครัฐมีขนาดใหญ่และรายจ่ายประจำเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ ขาดระบบการทำงานที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายแบบบูรณาการกับหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นๆ การให้บริการประชาชนยัง ต้องปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากล ขณะที่การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐเอกชน และองค์กรเอกชน นอกจากนี้ กฎหมายหลายฉบับยังไม่ได้มาตรฐานสากล เนื่องจากล่าสมัย และกระบวนการตรากฎหมายยังมีจุดอ่อนหลายประการ ตลอดจนกระบวนการยุติธรรมยังขาดประสิทธิภาพ และไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาค

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) เทศบาลตำบลห้วยวังทอง

3.4 แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic map)

